Dosarul nr. 5r –3265/2024
PIGD nr. 4-24096776-21-5r-29082024

HOTĂRÂRE
în numele legii

24 decembrie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Vladislav Negru
Grefierului Vîrnav Ionela
În lipsa:
Făptuitorului contestatar Vadim *****
Agentului constatator Păun Sofia

a judecat în ședința publică, cauza contravențională la contestația depusă de cet. **Vadim *****,** *născut la *****,* IDNP *****, domiciliat în *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator a Secției monitorizare și documentare trafic rutier al DPP a INSP al IGP al MAI, ofițer superior **Păun Sofia**, seria/nr. ***DCT03 ***** din 26 iulie 2024***, întocmit în privința lui **Vadim ******* potrivit **art. 236 alin.(1) din Codul contravențional**, -

C O N S T A T Ă:

La data de 26 august 2024 în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a parvenit spre examinare contestația depusă de cet. **Vadim ******* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator a Secției monitorizare și documentare trafic rutier al DPP a INSP al IGP al MAI, ofițer superior **Păun Sofia**, seria/ nr. **DCT03 ***** din 26 iulie 2024**, întocmit în privința lui **Vadim ***** potrivit **art. 236 alin.(1) din Codul contravențional**., prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 16 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 800 de lei, *fiind reținut în sarcina acestuia că, la 17.08.2023, ora 20:54, aflându-se pe bd. Decebal din mun. Chişinău şi deplasându-se cu automobilul de model „*****” cu n/î „*****”, a depăşit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, deplasându-se cu 65 km/h.*

La 22 august 2024 prezenta contestație a fost repartizată spre examinare judecătorului Negru Vladislav prin intermediul PIGD.

La data de 19 august 2024, contravenientul **Vadim ******* a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei

agentului constatator a Secției monitorizare și documentare trafic rutier al DPP a INSP al IGP al MAI, ofițer superior **Păun Sofia**, seria/ nr. DCT03 ***** din 26 iulie 2024, întocmit în privința lui **Vadim ******* potrivit art. 236 alin.(1) din Codul contravențional.

În motivarea contestației contravenientul a indicat că agentul constatator i-a aplicat sancțiunea contravențională fără a cerceta multilateral, complet și obiectiv materialele cauzei. Mai mult decât atât, agentul nu a acumulat suficient material probant pentru ai demonstra vinovăția.

La fel sunt invocate în contestații admiterea de către agentul constatator a încălcărilor grave de procedură cum ar fi, întocmirea procesului -verbal în lipsa unui martor asistent, nerespectarea procedurii de citare legală și lipsa de probe că anume **Vadim ******* se afla la volanul autoturismului de model ***** cu numărul de înmatriculare *****.

Astfel, solicitându-se anularea deciziei de sancționare cu dispunerea încetării procesului contravențional.

Petentul fiind prezent în ședința de judecată a declarat că autoturismul nu-i aparține și drept dovadă a solicitat a fi audiat posesorul acestui autoturism. Susține integral contestația.

Pentru a examina minuțios cauza contravențională respectivă, instanța de judecată a admis cererea părții apărării cu audierea martorului *****Alexandru.

Martorul *****Alexandru a declarat că automobilul de model „*****” cu n/î „*****”, a fost procurat de la ***** Vadim la data de 11.01.2023, la început prin procură. Inițial nu a perfectat actele mașinii pe numele acestuia deoarece dorea păstrarea valabilitatea reviziei tehnice și asigurarea. Susține că mașina a trecut-o pe numele lui în luna decembrie 2023. La data de 17.08.2023 pe tot parcursul zile acesta s-a aflat la volanul mijlocului de transport indicat mai sus. Din 11.01.2023 niciodată nu s-a urcat la volan cet. **Vadim *****.** Indică că după perfectarea actelor pe numele acestuia numerele de înmatriculare au rămas aceleași.

În ședință de judecată agentul constatator nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată prin poșta electronică anexat la dosar, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică.

Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Analizând probatoriul administrat în această contestaţie prin prisma motivelor invocate, instanţa de judecată reţine următoarele aspecte.

În conformitate cu art 448 alin. (1) din Codul Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Astfel, având în vedere că decizia de sancționare seria/nr. **DCT03 ***** din 26 iulie 2024** a fost emisă în absența contravenientului **Vadim ******* și ultimul a făcut cunoștință cu aceasta la 02.08.2024, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.11), iar contestația a fost depusă la 19.08.2024, instanța de judecată consideră ca fiind depusă în termen contestația asupra deciziei de sancționare seria/nr. **DCT03 ***** din 26 iulie 2024** emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP în privința lui **Vadim ******* în cauza contravențională prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional.

În conformitate cu prevederile ***art. 458 alin. (1) din Codul contravențional***, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: *a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*.

Potrivit prevederilor **art. 400 alin. (1) din Codul contravențional**, contravenţiile prevăzute la art.47, art.48^1 alin.(7), art.49, 50, 52, 52^1, 54, 68^1–71, 73, 76^1, art.77 alin.(8), art.77^2, 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^1, 85–87, 89–91, art.91^1 alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art. 157 alin. (2), (3) și (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^1, art. 197 alin. (5), art. 201–203, 205, 207^1, 209, 220, 221, 222–226, **228–243**, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.263^1, 267, art. 273 pct. 17) și 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art. 287 alin. (8), art.287^3, 289^1, 321, 325, 326 alin. (2)–(6), art.327^4, 331, 332, 332^1, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art. 350, 350^2, 354–357, 359–362, art. 364 alin. (2), (2^1), (5), (6) și (10), art. 365, 365^3 și 365^5 ***se constată şi se examinează de către poliție***.

În conformitate cu prevederile **art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional**, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu*

privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Totodată, conform prevederilor **art. 442 alin. (1) din Codul contravențional**, *procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui*.

Conform prevederilor **art. 440 alin. (2) din Codul contravențional**, *agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunţ ori se autosesizează când dispune de informaţii suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.*

Potrivit prevederilor **art. 16[1] din Codul contravențional**, *prin derogare de la prevederile art. 16, pentru contravențiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, persoana fizică sau juridică proprietar al vehiculului cu care s-a comis contravenţia este pasibilă de răspundere contravenţională sub formă de amendă dacă, în termen de 60 de zile lucrătoare, aceasta nu comunică în condiţiile art.443[1] identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei.*

În cazul răspunderii contravenţionale în condiţiile alin.(1) al prezentului articol nu se aplică puncte de penalizare conform art.36 şi nu se fac înscrieri în cazierul contravenţional. Prevederile alin.(1) nu se aplică dacă se constată că, la momentul săvârşirii contravenţiei, vehiculul se afla în posesia altei persoane sau proprietarul a fost deposedat de vehicul în mod ilicit.

În conformitate cu **art. 443[1] din Codul contravențional,** *în cazul autosesizării privind săvârşirea contravenţiilor prevăzute la art.236, 238 şi art.240 alin.(2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcţionează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravenţională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informaţiei solicitate sau de comunicare a informaţiei false. Solicitarea este expediată prin poştă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării şi confirmarea primirii acesteia.*

După recepţionarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declaraţie cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei constatate în condiţiile alin.(1), care va conţine: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact şi semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul şi datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârşită contravenţia; c) după caz, alte informaţii relevante;

În cazul în care, în termenul prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia, agentul constatator încheie în privinţa conducătorului proces-verbal cu privire la contravenţie în condiţiile art.443 alin.(8).

Conform prevederilor **art. 443 alin. (8) din Codul contravențional**, *în cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întâi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator, după stabilirea identităţii conducătorului de vehicul, poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional. În procesul-verbal încheiat în cazurile prevăzute de prezentul alineat se indică tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenţia*.

Din materialele cauzei urmează că, de către agentul constatator a Secției monitorizare și documentare trafic rutier al DPP a INSP al IGP al MAI, ofițer superior **Păun Sofia**, la 26.07.2024 a fost întocmit în privința lui **Vadim *******, procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin.(1) din Codul contravențional, pentru faptul că ultimul la *17.08.2023, ora 20:54, aflându-se pe bd. Decebal din mun. Chişinău şi deplasându-se cu automobilul de model „*****” cu n/î „*****”, a depăşit viteza de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, deplasându-se cu 65 km/h*.

În susținerea vinovăției contravenientului **Vadim *******, în comiterea faptelor incriminate, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- Originalul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. **DCT03 ***** din 26 iulie 2024**, potrivit căruia a fost constatată și calificată contravenția comisă de **Vadim ******* în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional (f.d. 10 material contravențional);

- solicitării privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției din 26.07.2024 întocmit de agentul constatator Dumitru Talazan (f.d.12);

- Proba fotografică, extrasă din Sistemul de Monitorizare și Documentare a Traficului Rutier, potrivit căreia, conducătorul automobilului *****, cu n/î *****, la 17 august 2023, ora 20:54, conducînd în mun. Chișinău, la intersecția bd. Decebal – str. Viaduct, a depășit limita de viteză stabilită, deplasîndu-se cu viteza de 65 km/oră (f.d. 14-15 material contravențional);

- Buletin de verificare metrologică nr. *****. Certificatul valabil pînă la 12 decembrie 2023 (f.d. 16 material contravențional);

- Buletin de verificare metrologică nr. ***** Certificatul valabil pînă la 08 decembrie 2024 (f.d. 17 material contravențional);

- cazierul contravențional pe numele cet. **Vadim** ***** care înregistrează un proces contravențional. (f.d. 18 material contravențional);

Primul aspect.

Potrivit solicitării privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției din 17.08.2024 întocmit de agentul constatator Dumitru Talazan (f.d.12), ulterior la data de 26 iulie 2024, în privința lui **Vadim** ***** de către agentul constatator a Secției monitorizare și documentare trafic rutier al DPP a INSP al IGP al MAI, ofițer superior **Păun Sofia**, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. **DCT03 ***** din 26 iulie 2024**, incriminându-i comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, or instanței de judecată nu a fost elucidate competențele procedurale (prin Ordin, Dispoziție, Procură) a agentului constatator **Păun Sofia.**

Aspectul numărul II.

Instanța atestă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost adoptat în lipsa persoanei, iar cet. **Vadim** ***** care nu a fost citat la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie sau cel mult nu se atestă o dovadă certă a acestui fapt.

Respectiv, instanţa mai consideră că o omisiune gravă se atestă la materialele cauzei prin lipsa unei argumentări legale a constatării faptei şi întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, anume în absenţa persoanei, ce reiese exclusiv din lipsa dovezii invitării persoanei vizate de la adresa de domiciliu stabilită în cadrul examinării cauzei de către agentul constatator.

Pe cale de consecință instanța atestă lipsa unei citații privind invitarea la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție cu participarea făptuitorului, nefiind prezentată nici o dovadă a expedierii ***de facto*** şi cel mai important a recepționării acesteia de către cet. **Vadim** *****.

În concordanță cu cele expuse, instanţa notează că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. **DCT03 ***** din 26 iulie 2024**, fără a dovedi citarea făptuitorului anume în această zi, în acest sens agentul constatator eșuând în a demonstra faptul înmânării înștiințării oficiale.

Aşadar, instanţa consideră că agentul constatator a adoptat o poziţie parţial arbitrară de a constata faptele în lipsa persoanei **Vadim ***** şi nu a întreprins nici o acţiune în scopul citării legale a cet. **Vadim ***** în cadrul examinării, pentru a verifica versiunea sa, cerceta probele apărării sau asculta obiecțiile sale şi constatării contravenţiilor incriminate, iar atragerea unui martor asistent la fel este pusă la dubiu, în condiţiile suspiciciunii de prezenţă a unui interes în cauza pendinte.

În argumentare, instanţa notează prevederile art. 382 din Codul contravenţional.

Însă la caz, în modalitatea notificării neefectuate de agentul constatator, s-a eşuat în acest context şi prin urmare făptuitorul nu a putut să informeze autoritatea, indicând motivul, precum şi să convină cu privire la data şi ora când se va putea prezenta, ce reprezintă o omisiune care afectează grav fondul cauzei şi îndeosebi dreptul acuzatului de a fi informat despre învinuirile aduse, în lumina dreptului său la apărare şi a egalităţii armelor ca parte a unui proces echitabil.

În concordanţă cu cele expuse, Curtea Europeană a Drepurilor Omului a susținut că o acuzație înseamnă nu numai notificarea oficială a unei prezumții că o persoană a comis o faptă penală, dar și orice măsură care afectează substanțial situația suspectului (a se vedea Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.), 8 decembrie 1998).

Prin urmare, instanţa conchide că este obligația pozitivă a autorităților statului de a informa persoana referitor la învinuirea adusă, or înaintarea unei acuzări sunt în corelație directă cu dreptul acuzatului de a participa la cazul de învinuire a sa într-o faptă ilicită.

De asemenea, referitor la citarea pesoanei, în cauza Ziliberberg împotriva Moldovei (1 februarie 2005, nr. 61821/00, par. 40), Curtea a arătat că art. 6 al Convenţiei, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal, ce include inter alia nu doar dreptul de a fi prezent, dar şi de a asculta şi a urmări procesul, iar acest drept face implicit parte din esenţa conceptului procedurii contradictorii şi poate fi, de asemenea, dedus din garanţiile prevăzute în sub-paragrafele (c), (d) şi (e) ale paragrafului 3 al articolului 6 - „să se apere el însuşi”, „să întrebe sau să solicite audierea martorilor” şi „să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere”.

În acest mod, ca şi în speţa Ziliberberg, instanţa opinează că este dificil de a vedea în această cauză cum cet. **Vadim ***** ar fi putut să-şi exercite aceste

drepturi fără a fi prezent în această cauză, or în esenţă, ultimul pur şi simplu nu a putut face acest lucru, deoarece el nu a fost informat anticipat despre examinarea cauzei sale.

Totodată, potrivit Recomandării CSJ nr. 54 din 7 decembrie 2013, atât în cazul în care destinatarul refuză să primească citaţia sau înştiinţarea, cât şi în cazul schimbării adresei pe parcursul procesului, dacă partea sau reprezentantul nu a comunicat instanţei noua adresă, persoana se va considera înştiinţată despre locul, data şi ora şedinţei de judecată sau despre locul, data şi ora efectuării unui act procedural, doar, dacă înştiinţarea a avut loc cu respectarea condiţiilor legale, care în accepţiunea instanţei au fost omise prin nerespectarea prevederilor art. 382 din Codul contravenţional.

Astfel, instanţa iterează că în ansamblu, agentul constatator nu s-a conformat dispozițiilor legale şi imperative ale art. 443 alin. (6) din Codul contravențional, potrivit căruia ***faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se și datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon). În cazul imposibilității de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului și documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal***, de la care nu se admit derogări.

În consecutivitate, instanţa interpretează prevederile enunţate în modul că în toate cazurile organul de constatare urmează iniţial să se asigure de întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie în prezenţa făptuitorului şi doar ulterior, motivând lipsa acestuia, poate recurge deja la adoptarea acestui act în absenţa persoanei vizate.

Astfel, instanța iterează că o asemenea omisiune a agentului constatator privind lipsa invitării cet. **Vadim ******* la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie nu mai poate fi apreciată ca fiind irelevantă sau insignifiantă în raport cu fondul cauzei, or în acest mod s-au cauzat repercusiuni evidente dreptului făptuitorului la apărare, de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoștință de procesul-verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanțele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate şi inclusiv altor garanţii, care sunt imperativ şi expres stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, mai ales când şi citaţiile expediate de către instanţă, au fost primite de făptuitoare, care s-a prezentat în şedinţă de judecată, ce impune concluzia că agentul constatator nu a motivat în nici mod faptul absenţei persoanei la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Mai mult ca atât, conform alin. (3) din ultimul articol, realizarea de către persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a drepturilor sale ori renunţarea la realizarea acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei şi nicidecum în opinia instanţei, nu poate avea consecinţe nefavorabile pentru ea.

La fel, potrivit art. 378 alin. (1) – (3) din Codul contravenţional, *în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod. Pe parcursul procesului contravenţional, părţile au dreptul să fie asistate de un apărător (avocat). În momentul pornirii procesului contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să aducă la cunoştinţa persoanei pasibile de răspundere contravenţională dreptul ei de a fi asistată de un apărător*.

Aşadar, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin acţiunile agentului constatator, în lipsa motivelor pentru care s-a recurs la adoptarea acesteia în lipsa făptuitorului, instanţa opinează că legea contravenţională a fost aplicată în mod extensiv, arbitrar, neechitabil şi exclusiv defavorabil faţă de cet. **Vadim *******, fapt interzis de lege, prin ce a încălcat drepturile şi libertăţile constituţionale ale persoanei acuzate, care în final afectează iremediabil şi esenţial fondul cauzei.

În subsidiar, instanţa mai concretizează că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absenţa făptuitorului, inclusiv fără să-i fie aduse la momentul întocmirii drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul, fapt confirmat prin prezența unei semnăturii neclare a autorului în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție.

Instanța mai statuează că în aceste cazuri şi prin indispensabilitatea asigurării principiului egalităţii armelor, care reprezintă unul dintre elementele inerente conceptului de proces echitabil, ce presupune ca fiecărei părţi să i se dea posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă faţă de adversarul său (Foucher împotriva Franţei, § 34; şi Bulut împotriva Austriei; Bobek împotriva Poloniei, § 56; Klimentyev împotriva Rusiei, § 95).

De altfel, cu referire la caz, Curtea a stipulat că necomunicarea probelor în adresa apărării poate aduce atingere egalităţii armelor (precum şi dreptul la o procedură contradictorie) (Kuopila împotriva Finlandei, § 38, în care apărarea nu a avut posibilitatea de a face observaţii asupra unui raport suplimentar al poliţiei).

Astfel, în materie penală, art. 6 § 1 din Convenţie se suprapune cu drepturile specifice garantate de art. 6 § 3, de exemplu, dreptul de a adresa întrebări martorilor, iar dreptul la o procedură penală contradictorie implică, pentru acuzare

ca şi pentru apărare, facultatea de a lua cunoştinţă de observaţiile sau mijloacele de probă prezentate de cealaltă parte şi în plus, art. 6 § 1 mai impune organelor de urmărire penală să comunice apărării toate probele relevante de care dispun, fie incriminatorii, fie discriminatorii [Rowe şi Davis împotriva Regatului Unit (MC), § 60].

Având în vedere cele constatate, instanța apreciază că petiționarul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privinţa căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 384, 388 şi 443 alin.(6) din Codul contravențional, care sunt norme de procedură esențiale în prezentul caz, iar din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt invocate, care fac obiectul fondului cauzei şi nici probele acumulate.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, este statuat că alte încălcări ale art.443 **sau ale altor norme imperative din prezentul cod**, pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, **doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei**.

Respectiv, conform art. 381 din Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, iar cu referire la probe, art. 425 alin. (6) din acelaşi Cod, consacră că nu pot fi admise ca probe informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare, iar conform alin. (2) din acelaşi articol coroborat cu prevederile art. 442 și 443 din acelaşi cod, procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc de probă, prin care au fost stabilite anumite circumstanţe de fapt.

Aspectul numărul III.

În conformitate cu prevederile art.51 Cod penal, „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

Se reiterează faptul că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. **DCT03 ***** din 26 iulie 2024**, agentul constatator a Secției monitorizare și documentare trafic rutier al DPP a INSP al IGP al MAI, ofițer superior **Păun Sofia** precum că cet. **Vadim *****, la *17.08.2023, ora 20:54, aflându-se pe bd. Decebal din mun. Chișinău și deplasându-se cu automobilul de model „*****” cu n/î „*****”, a depăşit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, deplasându-se cu 65 km/h*.

Însă, la stabilirea veridicității acestei circumstanțe, instanța de judecată, analizând proba fotografică, acumulată de agentul constatator (f.d. 14-15 material contravențional) – nu a constat cu certitudine că anume **Vadim ***** s-ar fi aflat

la volanul automobilului *****, cu n/î *****, la *17.08.2023, ora 20:54*, or în cadrul ședinței de judecată, ***martorul *****Alexandru***, sub jurământ a declarat că acesta s-a aflat la volanul automobilului respectiv la data și ora respectivă și în locația descrisă de reprezentantul statului.

În circumstanțele descrise supra, în mod cert, învinuirea adusă de către agentul constatator făptuitorului privind depășirea limitei de viteză stabilită pe sectorul respectiv de drum – este una tendențioasă, contrară probelor existente la materialele contravenționale, Astfel, pe cale de consecință, la examinarea contestației, instanța de judecată a fost în imposibilitate să constate făptuitorul care ar fi vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, la data comiterii contravenției, **Vadim ***** nu era proprietarul automobilului și nu poseda în nici un mod această unitate de transport, fapt ce exclude aflarea acestuia la volanul automobilului și comiterea de către acesta a contravenției imputate.

Instanța ține să remarce că, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei” obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).

Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].

Astfel, la înaintarea învinuirii față de **Vadim *****, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel, acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că **Vadim ***** a comis contravenția incriminată.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Prin urmare, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, instanţa de judecată conchide că este

necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința lui **Vadim *****, deoarece decizia de sancționare nu poate fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientului - nefiind obiectiv confirmată prin probele existente

Aspectul numărul IV.

Potrivit reglementărilor art. 443 Cod contravențional, legiuitorul a reiterat faptul că „(l) Procesul verbal cu privire la contravenție va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, ***datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă***; d) **fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;** f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar în conformitate cu **alin.(6) acelaşi articol**, *„**faptul absenţei persoanei** în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional ori **al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal** se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin **semnătura cel puţin a unui martor**, indicându-se şi datele de identitate ale acestuia (numele, prenumele, **adresa de domiciliu şi numărul de telefon**). În lipsa unui martor, agentul constatator va consemna motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod”*.

Potrivit **art. 375 alin.(1) Cod contravenţional**, *„persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod”*, iar potrivit **alin.(2) acelaşi articol**, *„nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa”*.

Potrivit **alin.(3) articolul precitat**, *„concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se*

interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional”.

În acelaşi context, conform **art. 461 alin.(1) Cod contravenţional**, *„în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional”*, iar conform **alin.(2) acelaşi articol**, *„**procesul contravenţional poate fi încetat** şi în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei menţiuni în procesul-verbal cu privire la contravenţie afectează în mod esenţial fondul cauzei şi **aceasta nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată**”.*

Art. 445 alin.(1) Cod contravenţional prevede că, *„**neconsemnarea** în procesul-verbal cu privire la contravenţie **a menţiunilor privind** numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, numele, prenumele, **seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare** personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, **a circumstanţelor comiterii** şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, **atrage nulitatea absolută a procesului-verbal**”*, iar **alin.(2) acelaşi articol** prevede că, *„**celelalte încălcări** ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie **doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei**”.*

Potrivit prevederilor art.1 al Legii privind actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte, nr. 273 din 09.11.1994, instituie noțiunea de acte de identitate, astfel în limitele primului aliniat „*Actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte sânt: toate tipurile de paşapoarte, de buletine de identitate, permisele de şedere, documentele de călătorie ale apatrizilor (Convenţia privind statutul apatrizilor din 28 septembrie 1954), ale refugiaţilor (Convenţia cu privire la statutul refugiaţilor din 28 iulie 1951) şi ale beneficiarilor de protecţie umanitară”, iar în sensul aliniatului (3) al articolului „ Paşapoartele, buletinele de identitate, permisele de şedere şi documentele de călătorie se întrebuinţează în calitate de acte de identitate în condiţiile prezentei legi şi ale altor acte normative ce reglementează întrebuinţarea lor*”.

Astfel, instanța de judecată atestă că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator a Secției monitorizare și documentare trafic rutier al DPP a INSP al IGP al MAI, ofițer superior **Păun Sofia**, seria/nr.

DCT03 ** din 26 iulie 2024***, întocmit în privința lui **Vadim ***** potrivit **art. 236 alin.(1) din Codul contravențional** *a fost identificat și documentat potrivit permisului de conducere fiind indicat seria și numărul acestuia (f.d.10)*.

Potrivit art. 19 și art. 20 din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, *dreptul de a conduce vehicule reprezintă un drept special de a conduce vehicule din anumite categorii și/sau subcategorii, obținut în conformitate cu legislația Republicii Moldova și înregistrat în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule. Dreptul de a conduce vehicule se confirmă prin deținerea permisului de conducere, în care este indicată categoria sau subcategoria de vehicul pentru care se deține dreptul de a conduce, sau prin înregistrarea acestui drept în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule,* ***cu condiția că persoana care conduce vehiculul deține asupra sa un act de identitate valabil pe numele său.*** *Persoanele care dețin dreptul de a conduce vehicule înregistrat în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule pot conduce vehicule din categoria/subcategoria corespunzătoare pe teritoriul Republicii Moldova, indiferent dacă acestea dețin sau nu permis de conducere de categoria/subcategoria respectivă, cu condiția că persoana care conduce vehiculul dispune de permis de conducere digital generat prin intermediul aplicației guvernamentale integrate a serviciilor electronice sau deține asupra sa un act de identitate valabil pe numele său.*

Prevederile prezentului alineat nu se răsfrâng asupra conducătorilor de vehicule care conduc vehicule în trafic internațional.

Categoriile şi subcategoriile permisului de conducere se stabilesc de Guvern, în funcţie de tipul, destinaţia şi particularităţile de conducere a vehiculului.

Modelul permisului de conducere se stabileşte de Guvern, în conformitate cu cerinţele tratatelor internaţionale din domeniu la care Republica Moldova este parte.

În circumstanțele în care, procesul-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator a Secției monitorizare și documentare trafic rutier al DPP a INSP al IGP al MAI, ofițer superior **Păun Sofia**, seria/nr. ***DCT03 ***** din 26 iulie 2024***, întocmit în privința lui **Vadim ***** potrivit **art. 236 alin.(1) din Codul contravențional nu a fost indicată seria şi numărul actului de identitate a persoanei**, fapt care prin prisma art. 445 alin. (1) Cod contravențional, atrage nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Instanța de judecată reține faptul că legiuitorul prin norma art. 445 Cod contravențional a instituit exhaustiv respectarea fără compromisuri a conținutului procesului-verbal contravențional, or omiterea de a indica datele prescrise, nu oferă instanței de judecată dreptul la remediere/reparare.

Finalmente, pentru că **omisiunile grave de formă și conținut** a procesului-verbal prevalează condiției temeiniciei, ceea ce înseamnă că în ipoteza în care actul este **contrar rigorilor legale** întocmit, el trebuie desființat, nu se impune analiza celorlalte motive de fapt invocate de către agent, precum și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Or, a fost răsturnată prezumția de legalitate de care se bucură procesul-verbal cu privire la contravenție.

Aspectul numărul cinci

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Conform art. 443 alin. (6) din Codul Contravențional, *faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal*.

Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. **DCT03 ***** din 26 iulie 2024**, încheiat de către agentul constatator a Direcției monitorizare și documentare trafic rutier a INSP al IGP al MAI, ofițer principal **Efros Maxim**, urmează că în speță nu s-a ținut cont de prevederile art. 443 alin. (6) din Codul Contravențional, astfel, procesul-verbal cu privire la contravenție fiind întocmit în absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional acțiune care nu a fost certificată prin semnătura unui martor asistent.

Astfel, din punct de vedere procedural, necertificarea prin semnătura unui martor asistent a absenței persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, reprezintă o deviere de la o dispoziție imperativă.

Prin urmare, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator nu a ținut cont de cerințele imperative ale art. 443 din Codul contravențional, acest fapt fiind considerat o omisiune vădită.

Instanța reține că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentului constatator îi revine obligația de a ține cont de exigențele esențiale care stau la baza legalității acestui act, deoarece este important să fie asigurată calitatea

redactării procesului-verbal cu privire la contravenție, pentru a fi clar, ușor de înțeles, fără să lase loc de incertitudini.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În acest sens, instanța reține că procesul-verbal din speță nu întrunește condițiile specificate în art. 443 alin. (6) din Codul contravențional.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 445 alin.(1) CC, neconsemnarea în procesul verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Având în vedere cele constatate, instanța apreciază că persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional nu poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă asupra căreia planează suspiciuni privind nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 443 alin. (6) din Codul contravențional, elemente ce sunt esențiale în prezenta cauză. Din acest considerent, nu se impune analiza celorlalte motive de fapt invocate în acuzarea persoanei în privința căreia s-a pornit procesul contravențional, precum și cea a temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție.

Reieșind din cele invocate, instanța reiterează că, omisiunile admise de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. **DCT03 ***** din 26 iulie 2024v**prin întocmirea procesului-verbal în absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, acțiune care nu a fost certificată prin semnătura unui martor asistent, condiționează, conform art. 445 alin. (1) Cod contravențional, nulitatea absolută a acestuia.

În conformitate cu art. 461 din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Inter alia, instanța reține că nulitatea are ca efect ineficienţa actelor realizate cu încălcarea dispoziţiilor legale, prin urmare, actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forţa juridică conform regulii *juodnul lumest, nul lumproducit efectum.*

În acest context instanța de judecată notează că, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolute, nulitate care nu poate fi acoperită, procesul contravențional încetează, iar în consecință procesul de judecare a cauzei contravenționale este întrerupt, ne fiind posibilă examinarea chestiunilor prevăzute de art. 458 Cod contravențional.

Atare situație, potrivit prevederilor art. 441 alin. (2) Cod contravențional, are ca efect repunerea în drepturi a contravenientului, a cărui vinovăție în fapta incriminată nu poate fi constatată, odată ce pe întreg parcursul procesului acesta beneficiază de prezumția nevinovăției, care nu a fost răsturnată în privința lui.

În același context instanța de judecată notează și faptul că, jurisprudenţa Curţii Europene evidențiază concluzia că, încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei atrase la răspundere contravențională.

Respectiv, statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimental persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Stefan vs. Romania, hotărîrea din 06.04.2010).

În temeiul art. 461 coroborat cu art. 445 alin. (1) din Codul contravențional și art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, se încetează procesul contravențional pornit în privinţa cet. **Vadim *****,** pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

În baza celor prezentate şi având în vedere prevederile articolelor 462 – 463 din Codul contravențional, instanța de judecată, –

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de cet. **Vadim ******* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator a Secției monitorizare și documentare trafic rutier al DPP a INSP al IGP al MAI, ofițer superior **Păun Sofia**, seria/nr. ***DCT03 ***** din 26 iulie 2024***, întocmit în privința lui **Vadim ******* potrivit **art. 236 alin.(1) din Codul contravențional**, ca întemeiată.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***DCT03 ***** din 26 iulie 2024*** emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică al

IGP, în privința lui **Vadim** ***** în baza art. 236 alin.(1) din Codul contravențional și se anulează decizia de sancționare.

În temeiul art. 461 coroborat cu art. 445 alin. (1) din Codul contravențional și art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, se încetează procesul contravențional pornit în privința cet. **Vadim *****,** pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*).

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Vladislav NEGRU**
Copia corespunde originalului,
judecătorul **Vladislav NEGRU**